

Herectví se zaměřením na autorskou tvorbu a pedagogiku

Posudek diplomové práce

Student: Nikola Janković

Název diplomové práce: Drama identity: Cesta k autorství

Vedoucí práce: doc. MgA. Mgr. Michal Čunderle, Ph.D.

Oponent práce: MgA. Hana Malaníková, Ph.D.

Nikola Janković si pro svou bakalářskou diplomovou práci vybral téma výsostně osobní a aktuální – svou cestu z rodného Srbska do Čech, z Čačaku do Prahy, od studií medicíny na Univerzitě Karlově ke studiu autorské tvorby na DAMU, od fanouška Britney Spears a balkánského turbo folku k autorskému písničkáři, od divadla k herecké práci před kamerou. Na ploše necelých šedesáti stránek se pokouší nejen rekonstruovat tuto napínavou cestu, ale skrze velmi otevřenou reflexi lépe pochopit, co a proč se mu na té cestě geografické i životní dělo a děje.

Práce je psána čtivým, srozumitelným, a přitom dramatickým jazykem. Místy se dokonce zdá, jako bychom četli fragmenty autobiografického doku-románu... Nezdá se mi však, že by to bylo dramatizace samoučelná nebo sebestředná. Diplomant nás v úvodu varuje, že jeho psaná čeština inklinuje po vzoru rodné srbštiny k patosu a dramatickosti a že se vyjadřuje příliš fragmentárně či abstraktně. Já bych naopak vyzdvihla, s jakou vnitřní disciplínou a soustředěním se autor snaží formulovat své myšlenky. Odhaduji, že při psaní sváděl tuhý boj se svou přirozeností i omezeními písemného projevu v cizím jazyce a v tomto smyslu udělal pro sdělnost textu maximum. Tato sevřenost a kompaktnost je výrazně přítomná v první polovině textu, tedy v kapitolách věnovaných vzpomínkám na dětství a dospívání ve válečné atmosféře bývalé Jugoslávie a reflexi písňové tvorby. Čím jsou však reflektované události blíže současnosti, tím větší prostor dostávají často významově neodlišené detaily a tím těžší je pro autora „nezapovídat se“ a sledovat, kdy konkrétní zkušenost nabízí obecnější téma či přesah. Tady mi také schází větší provázání jednotlivých tvůrčích zkušeností s koncepcí studia na KATaP respektive vědomější a artikulovanější postoj k tomu, jakým způsobem na katedře praktikujeme studium autorského herectví.

Po obsahové stránce text splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Reflexe osobního příběhu je psána s dostatečným odstupem. V textu se sice střídě, ale funkčně pracuje s citacemi z odborné literatury. Po formální stránce nemám, co bych práci vytkla.

Bakalářskou práci Nikoly Jankoviće **Drama identity: Cesta k autorství** z výše uvedených důvodů doporučuji k obhajobě.

Ráda bych diplomantovi položila doplňující otázky: Jak by na základě svých zkušeností popsal, co je specifické pro hraní na kameru? V práci se zmiňuje o podobnosti s dialogickým jednáním. V čem konkrétně se dle jeho soudu tyto dvě herecké/performerské zkušenosti prolínají?

V Husinci dne 23. září 2021

MgA. Hana Malaníková, Ph.D.